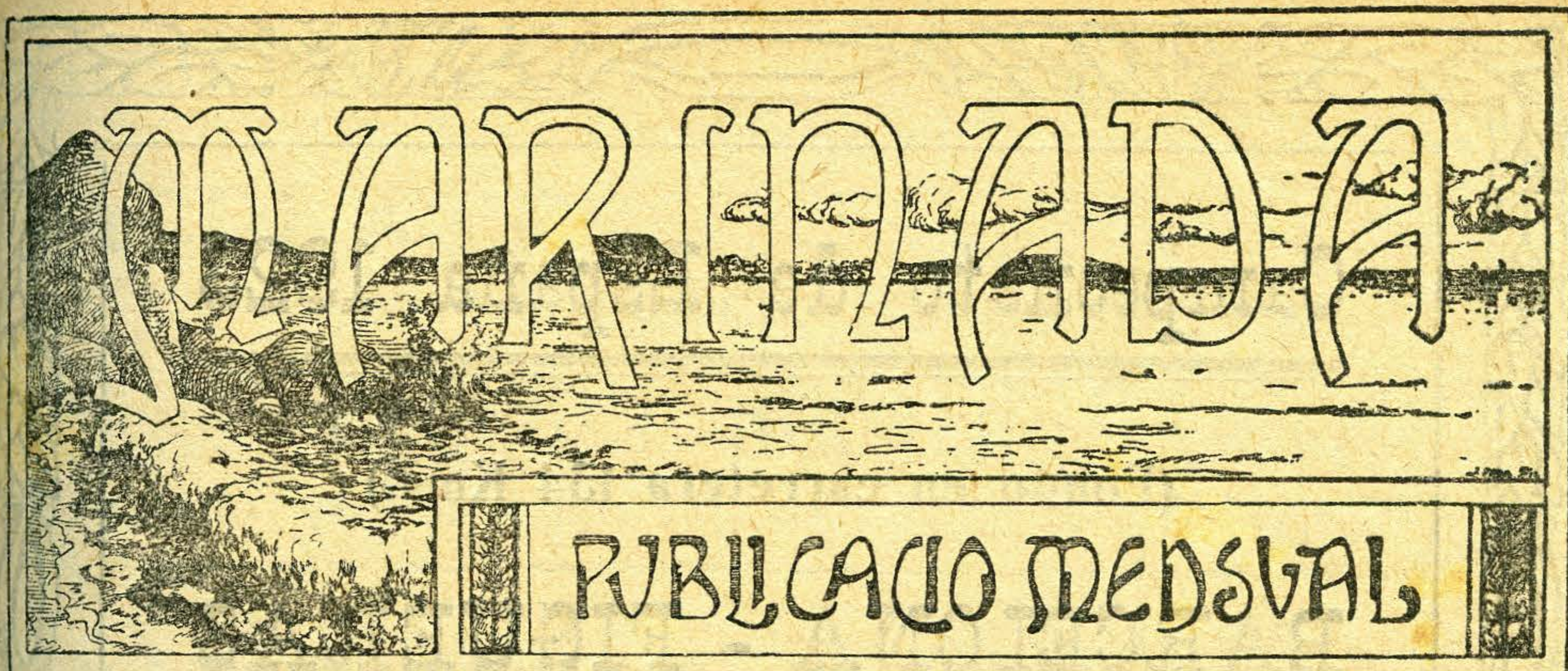
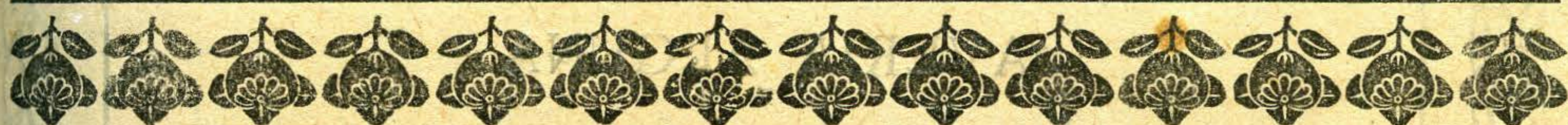

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes.; nùm. solt 1 pt

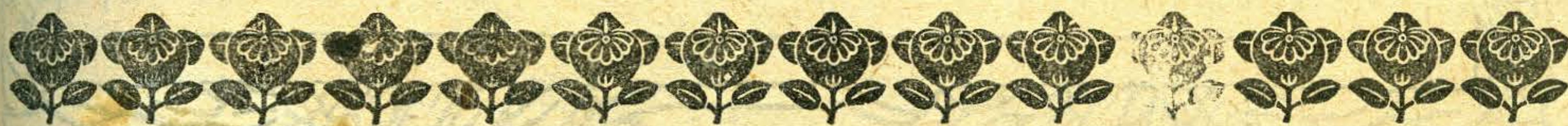

Banc Urquijo Català

DELEGACIO DE PALAMOS

Tota mena d'operacions

de Banca i Borsa

Campeonato de España 1923

(Fondo en carretera 134 Kms.)

BARCELONA - FIGUERAS

RECORRIDO EFECTUADO CON BICICLE-
TA PRECINTADA SIN EXPERIMENTAR
AVERIA ALGUNA

1.º J. JANE

Sobre

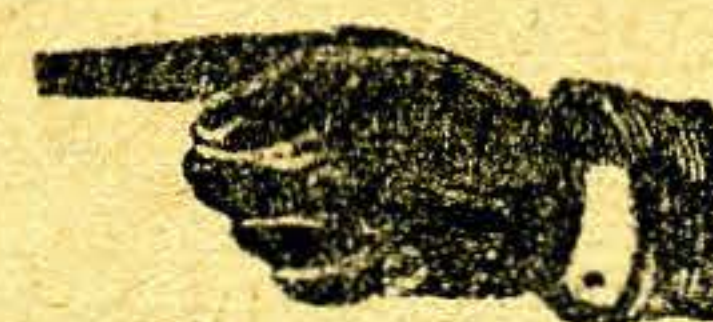
Ciclo "Sanromá"

Pneus Hutchinson

Llantas Kundtz

Solicite catálogo
de Sports

A. Sanromá

Balmes, 62

Teléfono, 1445 A.

BARCELONA

Aliments per a Règim Diètic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRERES de Lausanne (Suiça) i

XACOLATES PURES DE CACAO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CISTERNENSES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS : **PAGÈS I ROCAFORT** (Successors de
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14.

BARCELONA

Hotel Ibérica : Comte de l'Assalt, 13
Telèfon, 4915 A.
BARCELONA

□□□

□□□

Allotjament per dia 9 i 10 pessetes :- Idem per
a llargues temporades a preus convencionals :-
Coberts a 4 pessetes :- Es serveixen banquets
a preus moderats i també es disposa de lloc per
allotjar carabanes d'excursionistes amb un ESPLENDIT SERVEI.

ORBIS, S. A.
BARCELONA

Fàbrica pròpia de mobles per a oficines-Multicopis-
tes -:- Màquines per a calcular i demés invents
——— moderns per a la oficina ———

Casa Centra

Barcelona

Clarís, n.º 5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Telèf. A. 458

Domènec Funallet

Taps . Discs . Suro en planxes . Exportació mundial.

(Girona - Espanya)

SANT ANTONI DE CALONGE

J. Amat i C.^{ia}

Dispeses i Casa de menjars.

Esmerat servei

ES SERVEIX A LA CARTA

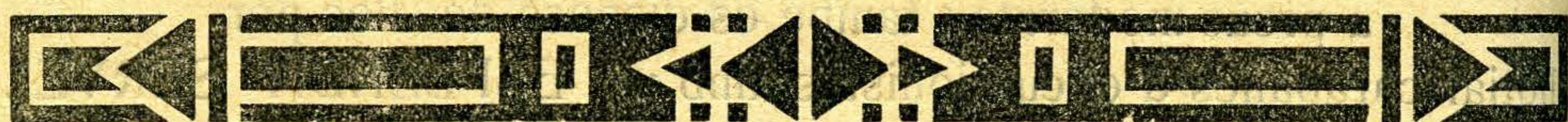
Pi i Margall, 8 Palamós

SASTRERIA LLORENÇ VIVES

Trajos d'última creació . Especialitat en trajos de totes classes i gustos . Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4

PALAMOS

Chr. Hostmann - Steinberg'sche Farbentfabriken

CELLE (ALEMANIA)

FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS

CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA

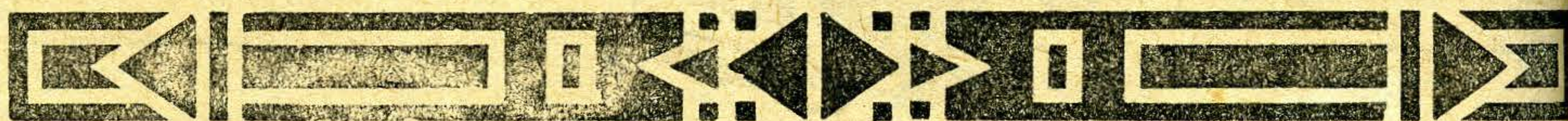
MESSERFABRIK REINSHAGEN

REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

BARCELONA - Aribau, 133 - Teléfono, 428.

Hotel España

Sant Pau, 9 i 11,
Telèfon, 232 A.

Barcelona

200 Habitacions amb aigua
calenta i freda. Gran confort
Calefacció.- Ascensor.- etz.

El preferit de la regió

GRAN RESTAURANT
PENSIÓ DES DE 15 PESSETES
= COBERTS A SIS PESSETES =

Companyia de Segurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

FUNDADA L'ANY 1830

La més important i de més sòlids prestigis entre les companyies franceses.

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Tranvies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant: **DON ALFRED DIAZ SABALLS**

Màquines d'escriure

noves i d'ocasió

al comptat i a plaços

Lloguers desde 15 pessetes

LLORENS

Tallers Gràfics

Carretera a Girona, 24

**Pianos
d'Ocasió**

MERINO, propi per estudi, al comptat 250 pessetes, a plaços 290, ptes. lloguer, 5 ptes. cada mes.

LERCH, amb perfecte estat, gran ocasió, al comptat 600 pessetes, a plaços 650, ptes. lloguer 15 ptes. cada mes.

Corominas i Creuat esplèndit, al comptat 1100 a plaços 1300, lloguer 30 ptes. cada mes.

R A Ó :

LLORENS

Major, 26

MERCERIA

PALAMÓS

L'Orquestra Pau Casals a Palamós

A la vinguda dels professors, ja experimentarem una alegria indescriptible que tot seguit es convertí en paraules d'elogi i en manifestacions d'entusiasme i en mostres d'acolliment per als que venien a donar una prova més de la immensa labor realitzada per Casals.

La festa fou de les grans; de les que poques s'en veuen en una modesta vila de la Costa Brava.

Els nou vinguts, deambularen per els carrers de la vila i joiosament admiraren quiscunes belleses nostrades; alguns preferiren anar al far a contemplar l'immensa badia i ovirar la llarga cadena de muntanyes que s'ajunten a ponent. Altres feren via a la formosa platja de La Fosca.

Al vespre plogué quelcóm, però, no per això desfigurà el magne aconeixement artístic que s'apropava. En efecte, una llarga corrua d'autos de turisme i autòmibus de lloguer s'enfilava pel carrer del teatre i ses proximitats i la gent que desfilava era incomptable. El teatre anava omplint-se i la diversitat de sexes destacaves arreu; formoses damiselles vingudes de Guixols, de Palafrugell, de La Bisbal, Calonge etz. etz., totes ricament abillades donaren la sensació de les grans solemnitats.

L'aspecte que ofería el Teatre no és fàcil de descriure ja que poques vegades es veu tan animat de concurrència, desitjosa d'escoltar les sublims notes dels immortals Beethoven, Bach, Wagner, Faurè, eiz., executades tant encertadament per tota una gran orquestra, dirigida per una sagrada batuta com és la de Casals!

Sortí a l'escenari, en Pau Casals, en mig d'una ovació sorollosa que l'obligà a saludar repetides voltes com regraciat els merescats aplaudiments. En aquells moments algú recordava haver sentit a Pau Casals quan vingué amb l'Orquestra «Les Escales» a l'edat de 17 anys. Amb el transcurs dels temps, s'havia desenvolupat l'esperit, s'havia engrandit l'ànima d'artista, emprenguent llarga volada en busca de lo inconegut. Algú recordava haver parlat allavors amb Pau Casals, tant xic, quan tot just començava a sentir les amargors de l'existència i les alegries del cor, quan tal volta seguia sos estudis; i ara, s'era convertit en un digne representant dintre l'art musical de Catalunya, breçol dels seus amors, pàtria de les seves glòries!...

Transcorregué la vetllada en mig de la gran espectació i a cada pessa sorgiren nous aplaudiments que coronaren ben justament la fama d'una orquestra d'historal inestroncable!

Cal dir que aquest gran aconeteixement artístic de suprema bellesa i grata recordança perdurará entre nosaltres.

A. C. M.

Palamós tardor 1925.

Elogi d'una hora

Diré avui l'elogi d'una hora ciutadana, i el diré emprant el to major de les coses solemnes i afinades.

De totes les hores sols n'hi ha una que la ciutat estima. D'aquesta podriem dir-ne l'hora de la ciutat, l'hora de Girona. Les altres hores neixen mortes en les esferes dels rellotges; tenen por de baixar de les altes torres i s'arredocen en un recó de volta: són hores indiferentes, hores que passen silencioses, insospitades, sense que la ciutat en tingui ni tant sols coneixença.

Però n'hi ha una que baixa alegroia dels vells campanars i passa sorollosa pels carrers i places, una hora que penetra per la ciutat i es confon amb ella, que viuen dues vides unides en una sola per una còpula de carn i d'esperit.

Aquesta, és aquella hora suau i quieta que us envaïex sense engúnies ni inquietuds, finament. Es aquella hora de les llums tèbies; de les clarors de

posta, que deixen un polsim d'or vell a les pedres, i una dolça melangia a les ànimes. Es aquella hora en que la campana gemega per una vida que s'enirà, o be crida persistent a l'oració. Quant la Seu de Santa Maria es encesa per les flames de ponent. I les aigues del riu tenen mil reflexes i tonalitats. I la Devesa sembla de coure. Quant la vella feixuga, traspassa la llinada de casa, i fa la senyal de cristià, i enfila la pujada que mena a l'església. En la penombra de la capella, entre parenostre i avemaria, la velleta desgrana el rosari de la seva vida, i en evocar hores en que una llengueta de foc l'altrauava com una palla, i sentia una nosa dintre del pit, quedara dolçament adormida, i la seva animeta es gronxana en visions celestials.

Aquella hora en que veureu passar per carrerons foscos senyors que esquivaran el vostre pas, i clergues que tornaran de passeig.

Quant a Sant Deniel, les ramades retornaran a les masies, acondolides per el cant del pastor, el lladrug del gos, i el dring d'una esquella. Llavors totes les coses semb'aran encomanades del misteri del moment; el cel blau amb unes llenques rangonoses al fons i una estel·la que apunta indecisa; la muntanya d'una tonalitat morada; cases escampades arreu, endevinades per els pàl·lits fumarols que munten en l'aire.

En la vall angusta tot serà pau i repós, una mena de placidesa franciscana que us penetrarà fonament, junt amb el só clar de la campana de les monges, i el rajar cristallí de la Font d'en Pericot.

Llavors serà quan l'hora de Girona la sentireu arriuada. La sentireu venir dintre com sentiú el ventet perfumat de la primavera, com veieu caurer les fulles de la tardor, com sentiú l'escaiforeta del só d'estiu, o la gebror de l'hivern.

I no tingueu por de confondre-la amb cap altra, perquè amb cap altre endevinareu el misteriós vibrar de la ciutat, com un brotar de l'ànima mateixa. Escoltareu les veus inconfundibles de la terra i us sentireu posseïts d'un goig inefable en contemplar el jovença idil·li en el redós d'una portallada de casa senyorial, o bé sota un paraigues obert mentres la pluja fina, cau lenta i persistent.

1. RODRIGUEZ GRAHIT

Setembre, 1925.

Cap al tard

Del llibre "Obres Completes"
de Msèn. Jacint Verdaguer.

*La llum del jorn en grossa revinguda
d'onades d'or s'escola a l'occident
entre núvols vermells escorreguda
que l'últim bes de l'astre rei encén.*

*I s'hi aboca el jorn com dins d'una urna
i s'emblaveix el cel descolorit,
deixant brotar ençà i enllà una espurna
del sól roënt que l'Occeà ha engolit.*

*Si de la mar minsaven les onades,
bé lluirien perles al bell fons
doncs més, i de més belles n'ha deixades
la llum del dia al traspasar els monts.*

*El raig del jorn be'n mostra d'hermosures;
totes s'amaguen per deixar lluir
als que treuen el cap per les altures
àngels de flama en pòrtics de safir.*

*Les flors que l'auga mostrarà a plà i serra,
què valen comparades a un estel?
La llum del dia és per mirar la terra,
la de la nit per contemplar el cel...*

† MOSSÉN JACINT VERDAGUER

Trista recordança...

16 de Novembre de 1925... Trist aniversari d'un tràgic succés ocorregut a la nostra estimada vila. Data de dol que Palamós servarà eternament grabada en mig de dolorosos records. Any del primer aiguat que tants destrossos causà en les llars dels moradors de la vila.

Fem homenatge, recollint uns fragments i reproduint-los en les nostres pàgines, disset anys després d'aquella jornada...:

« En lapses de temps regularitzats, veiem passar pel poble funcionaris. Alguns d'ells, enyoradissos i retrets, no viuen la vida del poble: passen a manera de pelegrins vers el fí de llur ideal; mes altres, s'asimilen al nostre viure, beuen les nostres costums, aspiran l'essència de la nostra ànima.

A l'arribada a Palamós del senyor Hontòria, a la primera encaixada de coneixensa, era tal la simpatia que inspirava son esguard, que ja ens semblà que ens coneixiem de tota la vida. Amb son talent, gens comú, endevinà fonament nostre caràcter; i per això el seu parlar era sempre oportú, sàviament aconduït; i per això la seva amabilitat resultava exquisida i confortadora.

Un cel de delícies il·luminava la seva llar. Allí floria el somris de l'esposa amant; allí ressonava el joiós ploriqueig d'un infant de dos mesos. Nosaltres tots, veiem a l'amic, il·luminat de felicitat i pura joia; i ens delecta vernal se-

guir sa vèrtola festiva i seguida, en aquelles bellíssimes tertúlies de casa l'apotecari, ont la discussió de la política era feta amb entusiasme i calor, però matisada d'enginyosos acudits i tallada per alegres estirabots. Ell manifestà allí, sàviament, amb fermesa de convicció, la simpatia que la causa de Catalunya li inspirava. La recordança serà eterna.

I arribà el jorn luctuós en que Déu Nostre Senyor ens envià una prova fortíssima, un pas de suprema dolor; i l'home feliç, l'home a qui tot somreia hermosament, impulsat per una força miraculosa, mogut per un afany de ver-tader hèroe, se precipità a la lluita amb els elements desencadenats per arrencar de llurs grapes paoroses, moltes i moltes vides: Si n'ha conseguit de pau per a moltes llars palamosines, amb són treball heroic! I, en canvi, ¡Oh Déu meu! la seva llar il·luminada, s'és enfosquida com una tomba, s'és entristida com una pressó. ¡Oh hèroe malaurat! Que Palamós et beneieixi eternament! Què éll gravi ton nom amb lletres d'or, i que ressoni en éll una pregària ferventa per la teva ànima sublim!

MIQUEL ROGER I CROSA

Palamós, 19 de Novembre 1908».

Associació de Música

Orquestra Pau Casals

La nostra Associació es preparava de feia temps per oferir un gran acon-teixement musical poques vegades vist a Palamós. Això esdevingué realitat, ja de moment, a l'arribada de's components de la gran Orquestra Casals i, més tard després, amb el concert donat al Teatre Carme.

Si gran havia d'ésser l'espectacle, més ho era la gentada que omplena-va el nostre saló de concerts, qual concurrència forastera i casolana donàva-li una vistositat encisera.

La nostra Associació obria el nou curs 1925-26 amb un grandió concert, manifesta era l'obra portada a terme, ja des de sos primers passos que acon-seguí ço tant desitjat; i si amb èxit es realitzà el curs passat, amb èxit es re-emprenia el venider. Palamós al igual que altres localitats afiliades a la lliga d'Associacions ha donat una verdadera prova d'amor a n'aquest art tan sublim, n'aquest art quals inspiracions ens mostren els grans mestres, aquests homes de renóm mundial, aquest art sen fi de la música...

Com en el concert inaugural del primer curs, la nostra Associació, feu concebir falagueres esperances que es vegeren promptament realitzades, ara

també amb la reobertura del nou curs ha lligat nostre esperit, ha despertat nous sentiments, ha fet brillar una estrella en la foscor, per il·luminar el camí a seguir triomfal per al general desvetllament moral i espiritual de tot un poble.

Parlavem del concert i passarem a ressenyar-lo breument.

Primera part: *Suite en re*, de Bach; per a instruments de corda, oboès, trompetes i timbals. Els quatre temps d'aquesta obra de Bach, deixaren meravellats als oients, començà amb Apertura, temps excitat i molt violent, seguia Aria, que variaba en tots sentits, després Gavota, d'una finor insospitada i la Giga per últim que expressà vius sentiments i llargues modulacions. La música de Bach, s'eleva a lo ignot i a voltes sembla una cosa sobrenatural, inexplicable...

La segona part, de Beethoven, amb la *Quinta sinfonia en dó*, I Allegro con brio, superbament executada; II Andante con moto, finíssima i trista alhora, fúnebre, dolç romanç de beatitut; III Allegro, que superà a totes les demés en quant a execució i bellesa. Al finalitzar d'aquesta part, Pau Casals hagué de sortir a saludar repetides voltes per apaivagar els aplaudiments. Amb aquesta obra, de tonalitats tristes, tota ella deixà ben afirmada la musicalitat del gran mestre.

Acabava la tercera part amb *Farandola*, de Obradors; *Nocturn*, de Faure i *Els mestres cantaires de Nuremberg*, Wagner, aquesta obra final era esperada amb fruicció per ésser una de les millors creacions del famós Wagner. La primera i segona d'aquesta part també despertaren viu interès i deixaren grata emoció en tot l'auditori.

Pau Casals, saludà satisfet al nombrós públic i fou rebut amb una salva d'aplaudiments.

Val a dir que la impressió produïda per tots els artistes de l'Orquestra sigué en tots sentits excel·lent; tots ells palesaren abastament posseir grans qualitats, ben dotats i acuradament preparats, i en tots es destacà la tasca que persegueixen. La fama i el conjunt que deixaren, sigué gran i, el concert serà dels que no s'obliden tant fàcilment.

Casals dirigí d'una manera admirable. La seva labor sigué la que s'emportà el premi més gran d'aplaudiments.

El concert celebrat a Palamós sumava 93 dels executats.

A. C. M.

Les dugues glòries

Diari d'un egoista

Rambla avall passejava concirós mon aburriment. Venia de veure l'editor per ultimar certs detalls de la nova edició de les "Homeriques", i no sabia com matar el temps. Eran les set. D'hora encara per anar a sopar.

Passava la gentada tan barcelonina, i tan única de les 7. L'hora màgica per excelència. Modistes, dependents, còmics, cortisanes, amb un abigarrament que'm seduïa.

Un crit —Joan!!— feu girar-me. Desseguida una estreta de mans i unes paraules carinyoses.

—Tu—Rafel!!

—El mateix. Feia temps que no ens havíem vist!!

Era l'amic que tots tenim o hem tingut a la nostra joventut. El que desde nins ha participat de nostres alegries i tristesses. Temps feia que el cercava en và, i era al meu davant!

—Quina alegria qu'em dones! Qu'és de ta vida.

—T'en riuràs! M'he casat. Guanyo molt poquet, 70 duros al mes, duc els llibres d'una molt important casa. Tinc un infant! Una vulgaritat, noi— Tu has prosperat molt!

—En efecte. Havia prosperat. M'havia fet un nom a la literatura femenina. Un nom qu'era del moment, del que no en restaria res aixís que un succès qualsevol, distraigués l'atenció del capritxós públic femení que'm comprava. En efecte. Havia prosperat.

—Avui no tens excusa. Soparàs amb mi. Una cuina casolana, mes coneixeràs ma muller, mon plançó. Distreuràs un xic la monotonia de ma vida de ciutadà.

Quíns compromisos tenia? La Lydia al Lió, en Moragas! Puah! Res, per un dia els hi faria el salt.—Aném!

Ens endinsarem als estrets carrers. Princesa, Tantarantana, i a una travessia més estreta encara, tombàrem. Vivíem a una escala fosca i vella. Pujàrem, un, dos, tres pisos. Del tercer al sentir nostres petjades va sortir-ne una dona. Vulgar, però agradable.

—Com has trigat tant avui: em feias estar amb engúnia, va dir per tota salutació.

—Perdona'm dona. He trobat l'amic Joan, el company d'estudi del qu'et parlava. Avui escriptor de nom.

—Conec sos trevalls. "Del cor i del Cervell" m'ha enternit moltes vegades. Encisat de coneixer-lo.

—Perdó, senyora, l'encisat soc jo.

—Passa, au, sense compliments, mentres la Marta enllesteix el sopar, et presentaré a n'En Manel, nostre fill.

Una casa sòrdida, mes alegre. Uns mobles vells, pobres, mes lluent de nets. Un nen que bracejava dins el bressol, i un pare qu'embabiecat m'explicava els incidents de la dentició. Es savia la puericultura de cor. Quan estava més distret explicant-me les avantatges de la farina maltejada, ens cridà ell:

—A la taula! — tradicional.

—Veus, bròquil amb patates, una mica de peix, un bistec; no dona per més el sou. Tu si que menjaràs bé. Ets feliç. Diners, joventut, glòria, que més vols.

Què podia dir-li al amic? La glòria, voltat de paràsits a la recerca d'una engruna de dones vicioses, sense aimar-me, sols carnalitat, sense una dona companya qu'em guiés pel camí de la vida.

Jove, sense ningú. Perquè jo egoista, no m'havia creat una llar, un amor.

No podia dir-li res! Era feliç! I una llàgrima caigué damunt del bròquil amb patates. No plorava, no. Tinc els ulls molt delicats i la llum eis molesta.

JOAN TUR

Administrador de la «Biblioteca Catalana d'Autors Novells».

Petites proses

Tardor.

La tarda s'apaga silenciosament. El ventitjol remou suaument el fullam esgrogueit dels arbres i escampa ací i allà alguna que altre fulla seca que aleteja uns instants en l'aire, com impulsada per un ressort inconegut.

El vent és fred. La pluja de setembre ha refrescat l'ambient, i al finir-se l'estiu hom experimenta com una esgarripança, sols de pensar amb els dies rúfols i grisos del proper hivern.

La badia tota blanca... Prop del sorral s'ou una sentor estranya, vinguda de l'aigua que's gronxa acompassadament.

Es fa fosc...

Les clarors van apagant-se poc a poc. A la vila s'encenen els llums. Damunt del penyal, s'ovira el far que il·lumina a curts intervals la plana immensa de la mar... Es el guí dels navegants que en nits de tempesta indica el refugi per a llur vaixell.

Mirat de lluny, els llums sembla que facin pampellugues com si es volguessin apagar. A seguit de la badia n'hi ha un sens fí: són del Passeig Marítim que en la quietut tardoral deixen anar una mirada melangiosa i plena de solituds...

La nit és fosca; brillen els estels; i de la part de llevant, damunt les aigües, mig amagada per el rocam, apunta el disc blanquejat i somrient de la lluna...

ANDREU CROSA I MAURI

1925. Palamós.

Bon vent i barca nova

(Continuació)

Sens demanar consell al metge, i esperançat de que, canviant el paratge, trobaria també nius d'amor, dictà l'ordre de marxa i d'instal·lació a Palamós.

Allí la família errant trobà el mateix aire de riquesa que havien respirat a Sant Feliu de Guixols. En Bartomeu hi tenia coneixences, arrelades en les vides dels avis, llavors que en un i altre punt les dreçanes hi tenien vida prosperosa i rica.

Amb comptadíssims jorns conegueren tots els conveïns; i ja d'antuvi compregué En Bartomeu que no calia esperar per a ses filles una ventura com la tinguda a Blanes, ni el benestar aconseguit a les altres dugues poblacions de llur romiatge.

Va intimar amb una família en la qual hi havia un minyó, vermell de salut, expressiu de bondat, encarregat en una fàbrica tapera, disciplinat al treball, bon cantador, qui es passava els lleures en la dolça companyia d'orfeonistes. Saber això el mestre d'aixa i fer ingressar a l'Orfeó les seues estimades filles fou tot ú. Simultàniament, havent ullat un company del precedent minyó, qui també en l'Orfeó cantava, En Bartomeu sapigué atraure'l a sa intimitat.

Per fi va resultar que Na Margarida va comprometre's amb l'encarregat de fàbrica, i l'hereva ho fou amb l'altre minyó, taper d'ofici.

El mestre d'aixa respirà, com persona qui ha acomplert la missió en sa vida. Totes les filles casades venturosament en la Costa Brava. Llavors va sentir enyorança de sa vila nadiua. Podia viure folgadamente i bé. Se faria una barca que fos model.

I així va fer-ho; i en el llagut de gran vela llatina, costejava fins a Roses, sovint, sovint, no per a la pesca ni per a deport, sino per anar a veure i abraçar les seves amades filles.

IV

Fou cosa riolera. Un telefonema arribava de Llevant.

"Ha nascut un bell varó"

I tant prest com un coet d'engegar-se pels aires. En Bartomeu varava el llagut, amarinava la vela i jssia la tramontana bufés, ell, terrejant, terrejant, arribava a la gran badia, i amb agalius de joia, apadrinava el nét.

No s'havia escolat una mesada d'aquella satisfacció, que de Sant Feliu venia la nova de la neixença d'un altre nét. I allà anava la barca enflocada de gallarets i banderes.

I després, a Palamós.

Però de la felicitat que més orgullós vivia era la de sa filla petita, la perfecta Gràcia, per quant era rodejada de la més alta senyoria de la vila. Per virtut d'aquell poder, s'era reformada la seva vida d'humil artifex. No podia escapar-se de fer costat a la distinció de sos fills, i sabé adaptar-s'hi prenent sa figura en la millora un caràcter de capità de fragata. Respectà la barballera, però s'afaitava cada jorn, i vestia elegantment i fumava tants de cigars que amb la punta d'un encenia l'altre.

En una junta familiar, En Bartomeu revelà el projecte bellíssim, animador de la sua vellesa.

—Sense fer res m'avorreixo Això d'anar al casino a llegir el diari, mirar la mar amb les mans a l'esquena i fer després un tom per la vinya no és per mi. Jo he nascut trebaïant, i vui trebaïar, si no com a jornalier, al mancos com a director.

Totes les filles, a la una preguntaren què era el que volia fer.

I el mestre, amb un somrí, va respondre de continent:

—Què voleu que sigui sinó cosa des meu ram? Ara que sembla que s'en perd la mena, vui fer un bergantí-goleta que sigui un peix per navegar. Alló que se'n diu un pinzell, una filigrana, enteneu? Serà el mas que jo us deixaré, Vui que tots i interessant-hi, tingueu obligació d'agermanar-vos, i deixaré en testament que el qui promogui renyina, aquell perd el dret.

Home d'acció més que de paraula, encara no passaren dos dies que la fou dita, que ja l'acció era una realitat.

Carretades de pins i de roures baixaren dels Pirineus, i la mostrança blanenca adquirí un moviment admirable. Vingueren mestres, calafats, fusters. El magatcemot de la dreçana era atapeït de drices i briols, badernes i amantines, obencs i estais, tot apunt per a la construcció.

Quan de la quilla ja sarquejava la costellada corpulent, infinits badocs de la vila i de fora la vila hi passaven hores dins la dreçana, plena d'eines i fustam, escales, ternals, olles fumejant d'aiguacuit, pots de quitrà entre tofes de flocs. La flaire de quitrà senyorejava, baldament fos intensa la de marisc. Allí xarriscaven els ribots; picaven alhora, com un tritlleig de festa, gran nombre de martells. I els badocs disfrutaven d'aquell tabustoll, sentint les ordres dels mestres, tot dins l'atmòsfera brillant d'un atzur immaculat.

No hauria pensat mai l'antic mestre d'aixa que la realització del seu projecte fos la major satisfacció de la sua vida. Es veia senyor d'una gran obra i objecte de l'adoració popular; per açò, erali penosa la marxa de la vila, en que poderosos motius la reclamessin.

Ganyota de displicència va fer llarga estona en llegir el convit del gendre de roses.

—Què deu voler ara, aqueix?

No era cap naixença, ni cap mort, ni malaltia, ni festa major el motiu del requeriment; mes, com que parlava d'afer interessat i retreia el llarg temps que no era petonejat dels néts, varà el llagut, donant raó; i, a Roses.

Bé que el goig d'abraçar els néts ja mol crescuts, fou de bon disfrutar; l'astut del gendre, però, actuà en guisa inacceptable. Enfocà la demanda de diners, com una pura contingència, atès el gran negoci de vi de l'any, i talment com si dels demants diners pogués passar-se'n. Comprengué el mestre que no era així certament com el diplomàtic comerciant volia fènyer.

—Tanmateix, per un pas com aquest, et pertocava de venir a Blanes. Aqueixos diners, per fer benefici enguany, els necessites com el pa que men-

ges. Però, genre meu, jo no en tinc pas de diners. Es barco se me'ls menja tots.

El comerciant de Roses permanesqué fred i seré, sabent que la solució fóra donada sens dir-la.

—Te refies que jo els demanaré al teu cunyat de Blanes? I no t'erres. Què ha de fer un hom?

I així fou fet. El gendre ric no pogué negar-se al favor, i el comerciant de Roses, pagant l'interés legal del préstec, aconseguí el benefici.

Al cap de poc temps, arribà de Sant Feliu de Guixols una carta també amb requeriments d'abraçar el sogre.

—Serà una abraçada com la de Roses.

Fou pitjor. Amb planys de que la indústria suro-tapera començava una devallant de crisi, el gendre de Sant Feliu demanava una comandita més que un préstec. Dubtà el gendre ric de Blanes; mercés, però, als oficis del cap de família i atés a que la comandita no era d'importància, també fou arranjat l'afer, a major bé i lligam de família.

I així passava que d'aquella família tothom ne deia bé i lloances.

Així com un artista no pensa sinó en l'obra que va creant, així el mestre d'aixa feia convergir tots els seus pensaments en la construcció del bergantí, la qual, éssent avançada, produïa gran goig.

La família en valia menys d'aquella passió. A totes les filles, qui demanaven la visita, fins aleshores fàcil i amorosament repetida, els contestava el request que acudíssin a Blanes que així veurién i admirarién el bastiment.

Un jorn, hi arribà En Claudi, l'encarregat de fàbrica, palamosí, l'home sà, vermell, impertèrrit orfeonista, imatge de bondat. Arribà sol, i al signe de desig de celebrar col·loqui secret, el sogre va escamar-se, tenint per segur que aquella cecretosa, innicava, sens falliment, demanda de cabals.

—Al menos tu ho fas bé, gendre de Palamós, de venir a quí a demanar diners, i no a sandarejar-me.

—Què dieu, ara, sogre?

—No vens per diners?

—Jo, diners? Si no en necessito cap! Ni desitjo tenir-ne. Canto com una calàndria, anem vivin honestament, alegrement, amb el que guanyo. No'm manca res. En fí, jo ho veu. L'única cosa que'm fà migrar són cigarros de l'Havana. Carat! Això sí. Si fos ric, voldria fumar-ne seguidament.

El patriarca hagué joia de poder regalar a son gendre l'objecte de sa co-bejança.

—Té, fuma.

—Déu li pagui, feu En Claudi, flairant el cigar. M'el guardaré per haver vent dinat.

—Què, home! Fuma'l ara, i ve-te'n aquí un altre.

(Seguirá)

Crònica local

En plena tardor, la tramuntana ja ha fet de les seves i ha esbandit un ruixat de fulles seques caigudes dels arbres, d'ací i d'allà. Sempre vé de nou un canvi en el termòmetre, i més, quan hom està fet a la placívola i calurosa temperatura estival. Al mercat s'hi veuen bolets: des de les modestes *flotes* i *negritos* hasta el més senyoret *rovelló* de gustos exquisits i delicats. Als matins són forces els que van a la recerca de tant substanciós aliment; naturalment que si hom no és esquerp, compareix a la vila amb un modest *cul* de cistell.

Al Passeig Castelar s'hi han fet unes vertaderes reformes, que no podem menys d'alabar des d'aquestes pàgines. Arranjat el carrer i posada la acera ofereix un aspecte encoratjador. Diverses reformes s'efectuen també en quiscuns carrers, que seria llarg enumerar.

Ja es parla de la Rifa de Nadal. Tot és anar per dècims i apuntacions en demanda d'un xic d'alivi per la vida econòmica. Amb tot, però, la sort no és de qui la busca sinó de qui la troba...

Arriven les castanyes i un venedor s'instala en la cantonada del avans «Centre Regionalista».

Al Econòmic Cine, s'hi han donat unes funcions molt interessants. El Professor Alcalde, conegut prestidigitador, hipnotitzador, molt celebrat pels èxits que obtingué quan ens visità l'any passat, novament ens oferí unes quantes sessions del seu variat repertori. La suggestió i l'espiritisme els domina abastament i sempre obtingué un gran èxit que el públic li dedicà unànimament.

L'Associació de Música ha inaugurat el nou curs 1925 - 26 en mig d'un gran èxit i amb un fort esdeveniment artístic. Després d'aquest concert donat per l'Orquestra Pau Casals, vindrà el Quartet Casals, compost per violí, viola, violoncel i piano, que no dubtem s'emportarà un falaguer triomf, a més col·laborant en ses files el conegut violinista Enric Casals. No dubtem que serà un nou esdeveniment per assumir-lo a la llista dels anteriors.

Entre els elements que formen l'Orquestra Pau Casals, poguerem estrenger la mà, de llur Secretari En Joaquim Pena, que s'ofrenà amablement per judar-nos si fos necessari.

S'està instal·lant un dipòsit de gasolina, al costat mateix del Garatx Pujol.

Uns jorns ploqué fortament i la desviada riera Aubi començà de nou a portar aigua. Ara que ja no cal tèmer, ni pensar en perills. Per fi hom respira satisfet.

Els aficionats del Casino «El Port», posen en taules *La Mare eterna*, obra celebrada del dramaturg N'Ignasi Iglesias.

Per fi de festa jugaren el popular saïnet. *A câ la modista*.

La Cooperativa «La Equitativa» celebra llur reunió trimestral, i després de molt discutir els assumptes del dia i no posar-se d'acord, el Quefe de Policia senyor González tingué de suspendre la sessió amb els drets que li concedeix la Llei. Es de lamentar que en societats com la Equitativa succeïen coses que amb un xic de serietat i calma bé es podrien evitar.

Per fi s'ha solucionat la vaga que durant tres mesos havien sostingut els obrers barrinaires i similars de la nostra indústria suro-tapera. Malgrat els esforços esmerçats per conquerir ço que demanaven d'augment, sols han assolit els dos rals més, que ja de bon principi els patrons els hi havien ofert. Molts, però, dels vaguistes han perdut la plaça i, d'altres, que havien marxat a fora en recerca de treball. Cal acontentar-nos amb aquest resultat, adès de no haver portat pitjors conseqüències.

Morí, el prop-passat, En Josep Danés i Cabarrocas, el qual de molts anys sofria una terrible enfermetat crònica.

Rebi la seva vídua i llur família nostra més sentida condolença.

A l'Església Parroquial, s'ha efectuat el mes dedicat al Sant Rosari. Les Filles de Maria han celebrat un acte de Comunió General Reglamentària.

Al moll s'embarquen i desembarquen grosses quantitats de sacs de morenc amb destinació a diversos punts i als magatzems d'En J. Cruz i C.^a.

La popular casa de comerç amb teixits i gèneres de punt, "La Botiga Nova", ha inaugurat el seu nou establiment a la Plaça de la Constitució. Mereix elogiar-se aquesta obertura donada la importància de la construcció i el relleu que ofereix la provisió de gèneres tant variats a la vista del públic.

L'Agent Consular de França, a Palamós, ha instal·lat són domicili particular i despatx oficial al Carrer d'Allada.

Moviment del Port

Vaixells entrats durant el Mes d'Octubre de 1925

Vapors nacionals:

Cabo Nao, Mar Blanco, Cádiz, Cabo La Plata, Mont-Sant, Guadalquivir, Mar Caribe, Vilafranca, Cabo Carvoeiro, Mont-Seny. Total, 10

Vapors estrangers:

Chelma, anglès; Mont-Doré, francès; Massaniello, italià; Carpio, anglès; Mont-Pol-voux, francès; Boscan, anglès; Vallescura, italià. Total, 7

Velers nacionals:

Diligencia, Providencia, Maria Rosa, Joven Paquito, Ramona, San Sebastián, Enrique. Total, 7.

Velers estrangers:

Venere, italià; Carlo L., italià; Gilda, italià. Total 3.

Registre Civil

Mes d'Octubre

Naixements: Maria Rosa Rua Euapa; Mercè Frigola Sagrera; Carme Artés Citoler; Bosch Genís; Damiana Alvarez Bonhome; Miguel Oliveras Plá. Total, 6.

Defuncions: Josep Valls Ramón; Pere Prim Vilar; Josep Valmaña Bañeras; Joaqui-ma Costa Ribot; Josep Danés Cabarrocas. Total, 5.

Matrimonis: 0.

Cap de Sant Sebastià—Palafrugell
HOTEL RESTAURANT

DIRIGIT PER
MODEST LLADÓ

En el punt més bell de la Costa Brava. Restaurant al cobert i a la carta.
Còmodes habitacions ☞ Telèfon 1405. Autos turisme a la arribada dels
trens a Palafrugell.

Cuina Econòmica - Bon estat

de conservació - ES VEN

CUINA, 70 cm. llarg; 55 cm. ample; 38 alt. - FORN, 48 cm. llarg; 30 ample.

Es donarà per 120 ptes.

Raó: Major, 26 - Merceria - Palamós

ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIQUE LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

Magatzem general d'Edicions i accessoris musicals

Especialitat en Violins antics i artístics . Lloguer de Pianos i altres instruments . Pressupostos per edició i administració de Produccions d'Art. Cordes CÉFALO, de fabricació especial per aquesta Casa.

Magí González Carrer de l' Hospital, 97, 1.er
— **Barcelona**

REGISTRADA

Rafel CARRERAS

Llauneria i Lampisteria
Instal·lacions per aigua, gas i electricitat.

CARRER BALTIMORE, 69

PALAMOS

Fábrica de CURTIDOS

*Cordones :: Correas :: Cables y otros
Artículos de Cuero*

Toda clase de accesorios para la industria

Ramón Soterias

Ingeniero Industrial

Calle Balmes, 14 = Teléfono, 192.

MATARÓ - (Barcelona)

= Dirección Telegráfica y Telefónica =
MATARÓ - RAMÓN SOTERAS

Doctor Ramon Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls.
Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2
(Entre Aribau i Universitat)

Disponible

Calle San Vicente

Número 199

2º. interior

VALENCIA

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

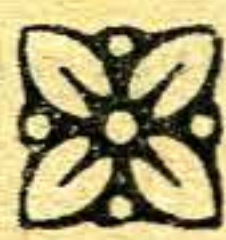
Tomás, Solés i C.^{ia} en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

Hotel i café TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la estació,
del passeig i al costat de l'administració d'automòbils

■ Habitacions confortables ■ Esplèndit saló menjador ■

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AGUA DE MAR I DOLÇA

GARATGE

TELEFON, 35

CASANOVAS

SASTRE

Ex-tallador d'importants cases de Barcelona - Trajos última creació
Gabardines - Impermeables - Especialitat en trajos d'etiqueta i uniformes
civils i militars.

Palamós

Companyia General de Comerç. S. A

(ABANS MAGI VIÑALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port - Bou, Cerbere, Irún i Hendaya

Carrer Cristina, 2. Telèfon 1692. Barcelona

EMILI NOYA

INSZAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

Adroher Germans

Telèfon, 212. Apartat, 18

Telèfon interurbà, 3.

===== GIRONA =====

maquinària elèctrica.

material elèctric

Sastreria de Josep Viñas

Grans existències, dibuix i color alta novetat - Preus mòdics.

Carrer Cervantes, 5 (carretera)

P A L A M Ó S

TALLER DE LLAUNERIA I LAMPISTERIA

Col·locació de canyeries per aigua i gas . Cristalls . Instal·lacions i

M A T E R I A L E L É C T R I C

JOSEP FORASTER. Aixampli, 11. Palamós

Miquel Sala. Palamós

Taller de Fusteria Mecànica -
Representant de la gran Companyia
de Segurs «La Unió i El Fénix Es-
panyol — Ademés contracta segurs
d'incendis, vida, accidents, enfer-
metats i ruptura de cristalls.

Paper per embalatge de taps.

PERE COLL-Palamós

Taller de Fusteria i Ebanisteria
Magatzem de Mobles de tota
mena . Es fan tota classe de tre-
balls d'encàrrec.

Notaries, 16 i 17

CALDERERIA I SOLDADURA AUTÒGENA

Construcció i reparació de calderes de coure i ferro - Instal·lació de tubos per
aigua, vapor i demés usos - Especialitat en soldaduras d'alumini, bronze,
ferro colat i estany-Instal·lacions i reparacions completes de cuines econòm-
iques, waters i lavabos, etz., etz.

Ramón Pagés - Passeig Castelar, 23 - Palamós

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeras

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::
:: TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

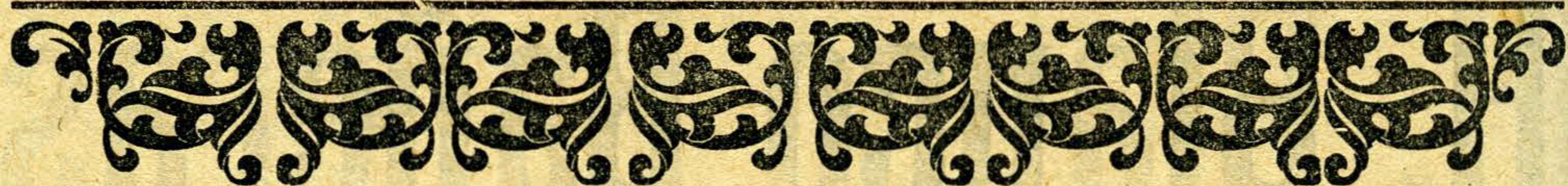

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes

Ronda de Sant Pere, 7, entressol-Barcelona

Moderna Escola de Piano

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA HISTORIA DE LA MÚSICA

Lliçons particulars i a domicili.

**Maquinària
i Articles**
PER A LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipos d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT Maderamen per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per a impremtes, Enquadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per a IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve - Barcelona